

La missió dels laics

Francesc Conesa, bisbe de Solsona

Estimats germans,

Durant molt temps es va considerar els laics només com a «col·laboradors» dels sacerdots, però aquesta visió no és correcta, perquè els laics són veritables «corresponsables» de la vida i missió de l'Església. Són cridats a edificar l'Església i a participar activament en la seva missió evangelitzadora. Tots els membres de la comunitat cristiana són responsables de la seva vida i de l'anunci de l'Evangelí, cadascú segons els dons, gràcies, ministeris i funcions que l'Esperit ha suscitat en l'Església.

El laic és corresponsable, en primer lloc, dels treballs dins la comunitat eclesial. Hem de reconèixer que són molts els laics que participen en les diverses activitats de la comunitat cristiana, tant les que fan referència a l'anunci (catequesi, classes de religió, món de l'ensenyament) com les relacionades amb la celebració (grups de lectors, grups de litúrgia, cantaires, monitors, ministres de la comunitat) i la diaconia de la caritat (Càritas, malalts, denúncia de les injustícies, refugiats, etc.). Altres participen en la vida eclesial a través dels moviments, associacions, confraries, etc.

Una tasca molt important és la participació dels laics en els organismes que faciliten la comunitat, com són els consells parroquials, les comissions de treball i també els organismes diocesans. En tots aquests espais, els laics poden aportar les seves preocupacions i experiències, com a deixebles que viuen la seva fe enmig del món. Ells tenen la bonica tasca de posar el món al cor de l'Església, de portar a les seves parròquies, a la seva Església, les preocupacions i els afanys dels homes i dones que habiten les nostres ciutats.

Ara bé, el camp principal d'acció del laic és el món. Un element distintiu propi i peculiar dels laics és la «secularitat»,

és a dir, el fet que la seva vocació i missió es desenvolupa en el món. Tota l'Església té una «dimensió secular» en el sentit que viu al bell mig de la societat i no és aliena als goigs i esperances dels homes. Però aquesta inserció de l'Església es fa concreta i segura sobretot per la vida i l'acció dels laics. Ells són membres de l'Església i també de la societat civil i tenen com a vocació pròpia «buscar el regne de Déu tractant i ordenant les realitats temporals segons Déu» (LG 31).

De vegades, davant la dificultat de ser presents enmig de societats molt secularitzades, en alguns laics es percep una tendència a recloure's a l'interior dels temples i desenvolupar només tasques intraeclesials. Els sacerdots en tenen part de culpa, perquè necessiten col·laboradors immediats a la parròquia i dirigeixen els seus esforços sobretot a incorporar-los a tasques internes de l'Església. A més, la disminució de sacerdots ha dut, de vegades, a fer que els laics es dediquin preferentment a aquestes tasques. Però el veritable lloc de presència del laic, on no pot ser substituït per ningú, és el món civil. Ells fan l'Església present en el cor del món.

